

برای همکاری با ایشان نداشته است.

تولید فیلم از چه حمایت‌های نهادی و باسازمانی برخوردار شده است؟

این فیلم با حمایت سازمان فارابی و بخش خصوصی ساخته شده است.

نشست خبری اکثر فیلم‌ها بدون باز بگران چهاردهم و پنجم فیلم در حال برگزاری است، چرا؟

مشکل اصلی حمله‌ها و حمله‌هایی است که در فضای مجازی هنرمندان ما را تحت فشار قرار داده است و به نظر من فارغ از مسائل دیگر این اتفاق بیدی برای هنر سینمای کشور است. حفظ سینما برای همه ما باید مهم باشد چرا که همین کورسویی هم که از سینما مانده است با این کارشکنی‌ها ممکن است از بین برود. اهلی این خانواده ضربه مهلکی را در دوران کرونا تجربه کرده بودند و حالا با این شرایط چند مبله اخیر بیشترین ضربه متوجه هنرمندان شده است.

به عنوان یک تهیه‌کننده که در جشنواره فجر حضور دارید با این حجم‌ها روبرو شده‌اید؟ اگر شده‌اید چگونه این فشار مدیریت کرده‌اید؟

بله، با انتقادات و حمله‌های حمل‌های زیادی روبرو شدم و تنها راهکارم برای مدیریت شرایط، سکوت بود. ۲۰ سال است که در بطن سینما فعالیت می‌کنم، نه تنها بلکه عوامل زیادی شغل و هنرشان در گرو ملت‌گاری این هنر و صنف است. همان طور که شاهد هستید هیچ صنفی به اعتراض شغل و خله اصلی کسب و کارش رارها نکرده است. ما برای حفظ شغل خود تلاش کرده ایم و از نظر من هیچ کسی بسته به هر شرایطی وظیفه‌ای که در قالب شغل برایش مقرر شده را تعطیل و تحریم نمی‌کند. سینما هویت یک کشور است مگر می‌شود یک کشور بی‌هویت باشد.

حسین میرزا محمدی؛ سینمایی بود یکی نبود است.

«کت چرمی» اولین تجربه کارگردانی تان در سینمایی بلند است، این اتفاق مبارک در این شرایط سخت چگونه بود؟

من ۳ الی ۴ سال در حوزه فیلم کوتاه فعالیت می‌کردم، از حدود ۲ سال پیش که بحث ساخت این فیلمنامه بلند مطرح شد مشخصا به عنوان تجربه اول انجام این کار خیلی سخت بود، مخصوصا با قصه‌ای که نگرشی نوبه موضوعی عمیق و اجتماعی دارد، که خوشبختانه کهران حجازی فیلمنامه را دوست داشتند و اعتماد کردند. در طول کار هم حمایت‌های خوبی از گروه داشتند که لازم می‌دانم از همین جا از ایشان تشکر کنم. اینکه مسئله‌ای را که دو سال است با آن زندگی کرده و آن را دیده‌ای به تصویر بکشی، تجربه بسیار جذابی است که حس آن قابل توصیف نیست.

ارزیابی تان از اکران عمومی چیست؟

این فیلم قصه گواست. من در قاب سینما به دنبال همان یکی بود یکی نبود هستیم و فضای مفرح و قلیل هضم را برای مخاطب در ساعتی خلاصه کنیم. قصه‌ای که جذابیت اش خواب را از چشم مخاطب بگیرد و همه اینها مدیون درامی کشش دار است که مخاطب را از ابتدا تا انتها درگیر یک قصه پیر اوج و فرود می‌کند. الگوی قصه سفر قهرمان که از مبدا به راه می‌افتد و با چالش‌ها و موانع زیادی روبرو می‌شود تا اینکه به یک حقیقت دست نیافتنی می‌رسد با مخاطب ارتباط مستقیمی دارد که ما اینکه ما تلاش کردیم در این سفر تمام عواطف انسانی را نیز درگیر کنیم.

فیلمنامه را بر اساس الگوی واکلر تنظیم کرده‌اید؟

اینکه بخواهیم تمام مراحل را بله به بله در لگو بکنیم خیر، ما داستانی داشتیم که به‌بیشترین قربان را با این لگو از ابتدا داشت. و در طول اثر سعی کردیم به الگوی روایی وفادار باشیم، البته تاجایی که اقتضای داستان عرضه را برای روایت پردازی بازمی‌کرد.

تحرکات جدید که بر علیه هنرمندان در جامعه شکل گرفته است، در کنار دانی حسین میرزا محمدی تاثیر خواهد گذاشت؟

من فیلمسازم و سعی می‌کنم کار خودم را انجام دهم. برایم مهم‌ترین چیز این است که تماشاگر سینما از دیدن فیلم لذت ببرد و در جایی زندگی می‌کنم که ویرتین فیلمسازی و اکران اش جشنواره فجر است. این ارتباطی با مخالفت یا موافقت ندارد، امری است که در ابتدای انتخاب این حرفه باید پذیرفت. پس من برای انتشار گسترده‌تر اثرم از این مسیر عبور خواهیم کرد.

سراحاتمی:

می‌دانم از پس‌اش برمی‌آیی!

اولین تجربه بازیگری تان در فیلم «زخم کاری» رقم خورد و حالا در دومین تجربه «کت چرمی» حضور دارید. تعامل تان با گروه‌ها چگونه بود؟

عوامل گروه کت چرمی که نقش پردازی من را در زخم کاری دیده بودند تماس گرفتند و برای ایفای این نقش از بنده دعوت کردند. به تبع اینکه عوامل هر دو فیلم حرفه‌ای بودند برایم تجربه‌ای شگفت آور و بسیار سخت و پیچیده بود، مخصوصا در کت چرمی که نقش بیشتر و پررنگ‌تری را بازی کرده‌ام.

در باره نقش خود توضیح دهید.

من در این فیلم نقش دختر فریب خورده‌ای را بازی می‌کنم که به تناسب شرایط وارد ماجرای می‌شود که برایش تبعات سنگینی از جمله اعتیاد را به همراه دارد.

چند سال است که در حوزه بازیگری فعالیت می‌کنید و آیا آموزش دیده این حرفه هستید؟

سال‌ها پیش در کلاس‌های مختلف بازیگری شرکت کرده‌ام، ۸ سال بود که علاقه مننده بازیگری بودم تا اینکه اولین تجربه بازیگری‌ام در زخم کاری اتفاق افتاد.

چگونه به نقش یک دختر معتاد نزدیک شدید؟

از همان ابتدا که متوجه شدم نقش معتاد را در این اثر دارم تحقیقت خود را بر نوع و اثر انواع مواد بر مصرف کننده‌ها آغاز کردم، با کسانی که درگیر اعتیاد بودند ارتباط گرفتم تا کاملاً سبک زندگی و علل رفتارهای محیطی و اجتماعی‌شان را درک کنم. در این مدت برای اینکه کاملاً نقش را در خود نهادینه کنم، سبک زندگی‌ام را تغییر دادم. ارتباطم را با دوستم قطع کردم و ۱۰ کیلو وزن کم کردم. کلاً زندگی جدیدی را از سر گرفتم.

گرفتن اعتیاد که نشدید؟

نه نه... (با خنده) کار من باور کردن نقش بود، برای این کار سعی کردم در باورهای زندگی‌ام نسبت به اعتیاد تجدید نظر کنم.

از زمانی که موضوع اعتیاد برای سراحاتمی مسئله شد چه نگرشی جدید و تازه‌تری نسبت به اشخاص گرفتار پیدا کرد؟

من آنها را مثل خودمان دیدم، هر کس در زندگی هدف و نیازهایی دارد که برای رسیدن به آن تلاش می‌کند، دست بر قضا سبک زندگی این افراد به این شکل رقم خورده است که در تمام طول روز به دنبال نیازشان برای تهیه مواد باشند، درست مثل ما که به دنبال آب و غذا هستیم. من به این نتیجه رسیدم که فرقی میان افراد عادی و معتاد نیست، تنها سبک زندگی و نیازهایشان فرق می‌کند و اینکه فرد معتاد مانند بیمار ممکن است شرایطش در ادامه بغرنج‌تر شود. اعتیاد ربطی به شخصیت افراد ندارد، آنها همان اشخاص سابق هستند با یک سبک زندگی متفاوت که اشتباه است، مانند خیلی سبک‌های زندگی دیگر که ممکن است اشتباه باشد.

به مضمون و معنای تازه‌ای رسیده‌اید؟ حس می‌کنید موفق شده‌اید این معنار با ایفای نقش تان انتقال دهید؟

بله، حس‌ام این است که این شخصیت با فرارگری در چالش‌های مختلف از همان ابتدا حس همزاد پنداری مخاطب را با خود همراه می‌کند و در ادامه تجربه سختی‌های روبروی او جزئی از تجربیات مخاطب می‌شود. تضادهای شخصیتی و مشکلات روانی این نقش در مراحل مختلف به تصویر کشیده می‌شود و امیدوارم از پس ارائه درست آن برآمده باشیم.

اینطور که مشخص است نقش سختی را بازی کرده‌ای و امکان دارد یکی از امیدهای نامزدی در جشنواره فجر امسال باشید، ارزیابی تان در شرایط فعلی و حضور در فجر چیست؟

در این مدت بیشتر روی نقش متمرکز شده بودم. در این برهه زمانی اولویت‌ام ارائه نقش‌ام بوده. در ادامه بعد از ایفای این نقش من دیگر سرا با مشخصات سابق نیستم، سبک زندگی‌ام تغییر کرده است. به همین دلیل در این نگاه فعلی آدم‌ها را با تفاوت‌هایی که در سبک زندگی و نظرات‌شان دارند، می‌پذیرم و خیلی خود را درگیر مسائل شخصی و دیدگاه‌های دیگران نمی‌کنم. البته در این مسیر کمک‌های بی‌دریغ همه گروه در پرورش نقش خیلی خوب بود، جواد عزتی در حس‌گیری تمام سکنس‌ها کنارم بود.

متولد چه سالی هستید؟

متولد ۱۳۸۴

یک جمله برای دهه هشتادی‌ها:

می‌دانم سخت است اما تو از پس‌اش برمی‌آیی!

بگویم چرا که ممکن است نوعی خط‌دهی و ذهنیت دادن به اثر باشد، ترجیح می‌دهم، خارج از تحمیل نظریه‌های شخصی دست‌اندرکاران خود فیلم‌ها را چیزی را که لازم است انتقال داده و در واکنش‌هایی صادقانه سنجیده شود. اما در هر صورت فیلم‌سازهای اولی را با کارگردان‌های کارکشته و تجربه‌دیده خیلی قیاس نکنیم و در فضاوت خود به فیلم اولی بودن کارگردان هم توجه نکنیم. اما دیگر عوامل از دست‌اندرکاران فنی تا بازیگران همه حرفه‌ای و تجربه‌دیده بودند.

موسیقی فیلم را چه کسی بر عهده داشته است، گویا اطلاعات غلطی در فضای مجازی و رسانه‌ای در باره عوامل فیلم وجود دارد؟

بله، دیده‌ام در برخی رسانه‌ها نام‌ها داده‌اند افشار به عنوان موسیقی فیلم عنوان شده که غلط است، موسیقی این فیلم را مسعود سخاوت دوست به عهده داشته است. و همچنین نام آناهیتا درگاهی به عنوان بازیگر در ماهنامه فیلم درج شده در حالی که گروه افتخاری